

Κάλαντα είναι...

/ [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία](#)-[Πολιτισμός](#)-[Επιστήμες](#)

Κάλαντα είναι να 'χεις κάτι να πεις και -πολύ περισσότερο- να 'χεις βρει κάτι πολύτιμο για τη ζωή σου, μα να μην αντέχεις να το κρατήσεις για τον εαυτόλη σου, αλλά να καίγεται να το μοιραστείς... Κάλαντα είναι μία διάθεση συνάντησης

σε μίαν ακοινώνητη κοινωνία... Τα παιδιά των καλάντων είναι -θελητά ή άθελα τους- αληθινοί αντάρτες των πόλεων σήμερα... Στα χέρια τους (ή μάλλον, στα πόδια και στα στόματά τους) κρατιέται μία υπόθεση που μακάρι να βιωθεί κάποτε σε όλες τις διαστάσεις. Διότι όσο ακόμα παίρνει τους δρόμους η αλήθεια των καλάντων κι όσο αντηχεί το κάλεσμα τους σε έναν αλλιώτικο, ερωτικό τρόπο ζωής, οι άχαρες πόλεις μας δεν έχουν πάρει ακόμα διαζύγιο από την ελπίδα. Δεν έχουν θαφτεί ακόμα (όχι ολοκληρωτικά, τουλάχιστον) στο ανέραστο αμπαλάζ του καταναλωτισμού, των βιτρινών, των ρεβεγιόν δίχως προδοκία του αύριο, των «Χριστουγέννων» χωρίς Χριστό. Φωτιά στα τόπια, παιδιά. Και ντροπή σ' όποιον σας μιλήσει για ντροπή!

Θανάσης Ν. Παπαθανασίου

Πηγή: «Παρά την Λίμνην», Μηνιαία έκδοση Εκκλησίας Αγίου Δημητρίου Παραλιμνίου, Ιδρυτής: Πρωτοπρεσβύτερος Ευέλθων Χαραλάμπους.